Lieta Nr.A42556706
A230-09/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 10.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese K.Kalvāne-Radziņa,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Dēli" pārstāvim *A.N.* un atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts darba inspekcijas pārstāvim Jānim Ločmelim, atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Dēli" (reģistrācijas numurs 40003232438) pieteikuma par Valsts darba inspekcijas 2006. gada 18. oktobra lēmuma Nr.L-13-350-2006-020a atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas valsts darba inspektore 2006. gada 31. jūlijā plkst.15.00 sabiedrībai ar ierobežotu atbildību (turpmāk - SIA) „Dēli" (turpmāk tekstā - pieteicēja) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu AM Nr.000171 (lietas lapas 54, 55), kurā norādīts, ka dokumentu pārbaudes rezultātā tika konstatēti darba tiesiskās attiecības reglamentējošo normu pārkāpums. Nodarbināšana bez rakstveidā noslēgta darba līguma, darba tiesisko attiecību izbeigšanas kārtības pārkāpšana, darbiniekam pienākošos summu neizmaksa - attiecībā uz *A.T.* Ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma atlīdzināšana naudā – Ineta *I.S.* Protokolā secināts, ka pieteicēja ir izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā - LAPK) 41.panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[2] Valsts darba inspekcijas Rīgas reģionālā valsts darba inspekcija 2006. gada 1. augustā pieņēma lēmumu Nr.L-13-350-2006-020 (lietas lapas 51-53), ar kuru nolēma pieteicējai uzlikt naudas sodu Ls 1000 apmērā par administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 41.panta pirmajā daļā.

Izskatot pieteicējas sūdzību, Valsts darba inspekcija (turpmāk tekstā - atbildētājs) 2006. gada 18. oktobrī pieņēma lēmumu Nr.L-13-350-2006-020a (turpmāk tekstā - Lēmums), ar kuru nolēma:

1) izdot satura ziņā citādu administratīvo aktu, proti, 2006. gada 1. augusta lēmumā Nr.L-13-350-2006-020 piemēroto tiesību normu uzskaitījuma daļu izteikt šādā redakcijā: *A.T.* nodarbināšana bez rakstveidā noslēgtā darba līguma ir Darba likuma 40.panta pirmās daļas pārkāpumus, darba tiesisko attiecību neizteikšana rakstveidā – Darba likuma 41.panta pirmās daļas pārkāpums, darba tiesisko attiecību izbeigšanas kārtības neievērošana – 101. un 103.panta pārkāpums, darbiniekam pienākošos naudas summu neizmaksa atlaišanas dienā – Darba likuma 128.panta pirmās daļas pārkāpums. SIA „Dēli" tiek pārkāptas Darba likuma 40.panta pirmās, piektās, sestās daļas, Darba likuma 41.panta pirmās daļas, 101.panta pirmās, otrās, trešās, sestās daļas, 102.panta, 103.panta pirmās daļas 2.punkta un 128.panta normas.

Ar savu rīcību SIA „Dēli" ir izdarījusi pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 41.panta pirmajā un otrajā daļā.

2) Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas 2006. gada 1. augusta lēmumu Nr.L-13-350-2006-020 par administratīvā soda uzlikšanu SIA „Dēli" pārējā daļā atstāja negrozītu.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt šādu motīvu dēļ:

[3.1] Pieteicēja paskaidro, ka *A.T.* SIA „Dēli" nekad nav bijis nodarbināts. Nekādas mutiskas vai rakstiskas vienošanās par darba attiecībām starp SIA „Dēli" un *A.T.* nav pastāvējušas. Tā kā darba tiesiskās attiecības ar *A.T.* nebija uzsāktas, tad tās arī netika izbeigtas, kā arī nevarēja pastāvēt jautājums par darba samaksu. Pieteicēja norāda, ka esot informēta no uzņēmuma darbiniekiem par

A.T., ka *A.T.* ir vairākkārt interesējies par iespēju strādāt SIA „Dēli, kā arī bieži apciemojis viņam pazīstamus SIA „Dēli" darbiniekus viņu darba vietās.

[3.2] Pieteicēja uzskata, ka Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas pārstāve, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, nepareizi izvērtēja SIA „Dēli" pārstāves *T.B.* sniegtos paskaidrojumus un lietā esošos pierādījumus.

[3.3] Lēmums pieņemts balstoties uz nenoskaidrotu un nepārbaudītu dokumentu kopijām un vienpusējiem pieņēmumiem, neizvērtējot pierādījumus un otras puses paskaidrojumus. Lēmums pieņemts pretēji administratīvā procesa patvaļas aizlieguma principam, kā arī tiesiskās paļāvības principam. Lietvedība šajā procesā netika pamatota atbilstoši LAPK 243. panta normām.

[4] Tiesai iesniegtajā paskaidrojumā atbildētājs norāda, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu šādu apsvērumu dēļ:

[4.1] Atbildētājs paskaidro, ka administratīvajā lietā attiecībā par *A.T.* nodarbināšanu SIA „Dēli" liecina sekojoši dokumenti - *A.T.* 2006. gada 15. jūnija iesniegums Rīgas reģionālā Valsts darba inspekcijā ar pielikumiem - darba grafikiem, SIA „Dēli" pavadzīmes par preču nogādāšanu un *A.T.* iesniegums par atvaļinājuma piešķiršanu. Minētajos dokumentos *A.T.* paraksti, SIA „Dēli" darbinieku paraksti un zīmogs uz pavadzīmēm apliecina darba tiesisko attiecību pastāvēšanu starp *A.T.* un SIA „Dēli", kā arī norāda par administratīvā pārkāpuma esamību.

[4.2] Pēc nejaušības principa tika pārbaudīti dokumenti attiecībā uz *I.S.* - pārdevēju SIA „Dēli". Lietā pievienotie dokumenti - SIA „Dēli" 2006. gada 2. janvāra rīkojums Nr.6A/02/01-06, darba laika uzskaites tabele par 2006. gada janvāra mēnesi un atvaļinājumu aprēķinu un izmaksu saraksts Nr.1 par 2006. gada janvāri liecina par to, ka darbiniece *I.S.* atvaļinājuma laikā veica darba pienākumus, kas ir darba likumdošanas pārkāpums.

[4.3] Atbildētājs paskaidro, ka izskatot administratīvo lietu un uzliekot sodu, tika ņemts vērā ne tikai izdarītā pārkāpuma raksturs, bet arī pārkāpēja personība. Attiecībā par SIA „Dēli" vadītāju *A.N.* Valsts darba inspekcija saņēma sūdzības. Proti, 2006. gada 27. martā reģistrēta anonīma informācija par to, ka SIA „Dēli" tiek oficiāli izmaksāta minimālā alga, bet pārējo daļu maksā aploksnē, par svētku dienām piemaksu nemaksā, atvaļinājums netiek piešķirts. 2006. gada 25. aprīlī Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas iedzīvotāju pieņemšanā tika pieņemts SIA „Dēli" darbinieces iesniegums, kur darbiniece rakstīja, ka SIA „Dēli" vadītājs neizsniedz parakstīto darba līgumu, nav izmaksājis darba algu par 14 dienām, kā arī draudējis ar izrēķināšanos. Pārbaudot SIA „Dēli", sniegtā informācija daļēji apstiprinājās, kas Valsts darba inspekcijas direktorei, pieņemot lēmumu, liek secināt, ka SIA „Dēli" vadītājs kā darba devējs rīkojas negodprātīgi pret saviem darbiniekiem, jo pārkāpjot darba likumdošanas normas, pasliktina darbinieku tiesisko stāvokli.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata.

[6] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādīto argumentu pamata.

[7] Tiesas sēdē liecinieks *J.P.* liecināja, ka *A.T.* ir redzējis Deglava ielas cehā. Viņš ir nācis ciemos pie elektriķa. Liecinieks nav redzējis, ka *A.T.* būtu braucis ar SIA „Dēli" transportu.

Tiesas sēdē lieciniece *V.L.* liecināja, ka 2006.gada darba laika uzskaites tabele ir sastādīta kļūdaini viņas vainas dēļ. *I.S.* janvārī sākās atvaļinājums. Kļūdu pamanīja tikai pēc mēneša, bet tā netika labota. Kāpēc, lieciniece neatceras.

Tiesas sēdē lieciniece *D.L.* liecināja, ka ir strādājusi SIA „Dēli" 2006.gadā aptuveni pusotru mēnesi par pārdevēju. Lieciniece norādīja, ka redzēja šoferus, kas pārvadāja produkciju, gan *J.P.*, gan arī *A.T.* Lieciniece apstiprināja, ka produkciju veda arī *A.T.*

Tiesas sēdē liecinieks *A.T.* liecināja, ka ir sācis strādāt SIA „Dēli" no 2004.gada 3.septembra un strādāja līdz 2006.gada 14.jūlijam, kad no darba aizgāja, jo tika pārkāptas viņa tiesības un viņš vērsās Valsts darba inspekcijā. Liecinieks ir sācis strādāt par dežūrējošo garāžas, darba laiks bija no 18.00 līdz 5.00 no rīta. Tā kā ceha darbiniekiem maiņa sākās 2.00, tad viņš ir vedis cilvēkus uz darbu. No rīta viņš ir vedis gatavo produkciju uz Skanstes ielu 13. Gatavā produkcija tika vesta ar automašīnu Citroen. Viņam bija jāparakstās par produkcijas saņemšanu, degvielu pildīja *J.P.*, liecinieks ar to nav nodarbojies un nezināja, kurā degvielas uzpildes stacijā tika uzpildīta automašīna. Alga tika maksāta aploksnē. Viņš un *A.H.* paši priekš sevis aizpildīja tabeles. Tās tika uzrādītas priekšniekam. Līgums par darba pienākumu veikšanu netika noslēgts. Viņam tika pateikts, ka līgums ir pie priekšnieka seifā. Liecinieks ir domājis, ka viss ir nokārtots pareizi, tāpēc nekādas pretenzijas

nav cēlis. Liecinieks liecināja, ka viņam par SIA „Dēli" automašīnas vadīšanu bez izietas tehniskās apskates ir piemērots administratīvais sods.

Tiesas sēdē lieciniece *K.M.* liecināja, ka šobrīd SIA „Dēli" nestrādā, bet strādāja no 2001.-2006.gadam. *A.T.* viņa nepazīst. Šoferi-ekspeditori bija Juris, Oskars un Arnis. Atvaļinājumā gāja likumā noteiktā kārtībā – apmaksātā atvaļinājumā vienu mēnesi un atvaļinājuma laikā nestrādāja.

Tiesas sēdē liecinieks *O.D.* liecināja, ka SIA „Dēli" pašreiz nestrādā, bet strādāja no 1997.gada beigām līdz 2005.gada sākumam. Strādāja par sagādnieku. No rītiem arī vadāja produkciju uz Skanstes ielu, tieši konditoriju un kulināriju. *A.T.* viņš nepazīst, tāds šoferis nav bijis. Izmantoja atvaļinājumus. Kā parasti, rakstīja iesniegumu un gāja atvaļinājumā. Kad viņš biju atvaļinājuma strādāja saimnieka dēls. Viņš bija kā sagādnieks, produkciju izvadāja Juris. Vairāk šoferu nebija. Tad, kad viņš nebija, strādāja *N.* vecākais dēls *A.*

Tiesas sēdē lieciniece *A.Z.* liecināja, ka joprojām strādā SIA „Dēli" aptuveni jau desmit gadus. *A.T.* nepazīst. Viņa izsniedza produkciju aizvešanai uz citām struktūrvienībām, uz citiem SIA „Deli" veikaliem. Sākuma šoferis bija Oskars, pēc tam bija saimnieka dēls Arnis, un tagad ir Juris. Tajā laikā bija Oskars šoferis-sagādnieks. Atvaļinājumā gāja vienu reizi gadā un atvaļinājuma laikā nestrādāja.

Tiesas sēdē lieciniece *D.L.* liecināja, ka joprojām strādā SIA „Dēli" no 1999.gada septembra. *A.T.* viņa nezin. Šoferi bija Arnis, saimnieka dēls. Vēl bija Oskars. Tagad šoferis ir Juris. Atvaļinājumā gāja savā laikā pēc grafika.

Tiesas sēdē lieciniece *A.A.* liecināja, ka SIA „Dēli" nestrādā jau trīs gadus, bet ir nostrādājusi tur septiņus gadus līdz 2005.gadam. Viņa zināja šoferus *O.D.* un *A.N.*, bet *A.T.* viņa nezin. Atvaļinājumā gāja vienu reizi gadā un to izmantoja.

Tiesas sēdē liecinieks *A.H.* liecināja, ka joprojām strādā SIA „Dēli" jau sešus gadus. Viņš atceras, ka bija tāds Aleksejs, bet uzvārdu neatceras. Tas esot bijis sen, kādus 3 gadus atpakaļ. Viņš nāca ļoti reti.

Tajā laikā lieciniekam bija mašīna, ar kuru viņa brauca, jo apkalpoja visus iecirkņus. Ar šo mašīnu visi brauca, arī *A.T.*, tad kad viņš uzprasīja. Liecinieks esot devis šim cilvēkam ar SIA „Dēli" mašīnu braukt, kad saimnieks to nezināja. Liecinieks ir gribējis *A.T.* iekārot darbā SIA „Dēli", bet viņu nepieņēma. Garāža ir liecinieka darba vieta, *A.T.* nāca vienkārši ciemos, bet nevis strādāt. *A.T.* SIA „Dēli" produkciju nav vadājis. Arī par sargu *A.T.* nav strādājis, jo tādu kā sargu nav vispār.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieka paskaidrojumu, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir apmierināms.

[9] Saskaņā ar LAPK 41.panta pirmo daļu par darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu, izņemot gadījumu, kas noteikts šā panta otrajā daļā, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu darba devējam juridiskajai personai – līdz piecsimt latiem. Saskaņā ar panta otro daļu par tādas personas nodarbināšanu, ar kuru nav noslēgts darba līgums, – uzliek naudas sodu darba devējam juridiskajai personai — līdz tūkstoš latiem.

Atbildētājs ir konstatējis, ka pieteicēja ir pārkāpusi Darba likuma 40.panta pirmo, piekto un sesto daļu, 41.panta pirmo daļu, 101.panta pirmo, otro, trešo un sesto daļu, 102.pantu, 103.panta pirmās daļas 2.punktu, 128.panta pirmo daļu un 149.panta piekto daļu.

[10] Saskaņā ar Darba likuma 40.panta pirmo, piekto un sesto daļu darba līgums slēdzams rakstveidā. Darba līgumu sagatavo divos eksemplāros, no kuriem viens glabājas pie darbinieka, otrs — pie darba devēja. Darba devējam ir pienākums gādāt par darba līgumu noslēgšanu rakstveidā un veikt noslēgto darba līgumu uzskaiti.

Saskaņā ar Darba likuma 41.panta pirmo daļu, ja, noslēdzot darba līgumu, nav ievērota tā rakstveida forma, darbiniekam ir tiesības prasīt darba līguma izteikšanu rakstveidā. Šai nolūkā darbinieks var izmantot jebkurus pierādījumus, kas attiecas uz darba tiesisko attiecību pastāvēšanu un šo attiecību saturu.

Saskaņā ar Darba likuma 101.panta pirmo, otro, trešo un sesto daļu darba devējam ir tiesības rakstveidā uzteikt darba līgumu, vienīgi pamatojoties uz apstākļiem, kas saistīti ar darbinieka

uzvedību, viņa spējām vai ar saimniecisku, organizatorisku, tehnoloģisku vai līdzīga rakstura pasākumu veikšanu uzņēmumā, šādos gadījumos:

1) darbinieks bez attaisnojoša iemesla būtiski pārkāpis darba līgumu vai noteikto darba kārtību;

2) darbinieks, veicot darbu, rīkojies prettiesiski un tādēļ zaudējis darba devēja uzticību;

3) darbinieks, veicot darbu, rīkojies pretēji labiem tikumiem, un šāda rīcība nav savienojama ar darba tiesisko attiecību turpināšanu;

4) darbinieks, veicot darbu, ir alkohola, narkotiku vai toksiska reibuma stāvoklī;

5) darbinieks rupji pārkāpis darba aizsardzības noteikumus un apdraudējis citu personu drošību un veselību;

6) darbiniekam nav pietiekamu profesionālo spēju nolīgtā darba veikšanai;

7) darbinieks nespēj veikt nolīgto darbu veselības stāvokļa dēļ, un to apliecina ārsta atzinums;

8) ir atjaunots darbā darbinieks, kurš agrāk veica attiecīgo darbu;

9) tiek samazināts darbinieku skaits;

10) tiek likvidēts darba devējs — juridiskā persona vai personālsabiedrība.

Ja darba devējs ir nodomājis uzteikt darba līgumu, pamatojoties uz šā panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4. vai 5.punkta noteikumiem, viņam ir pienākums pieprasīt no darbinieka rakstveida paskaidrojumu. Lemjot par iespējamo darba līguma uzteikumu, darba devējam ir pienākums izvērtēt izdarītā pārkāpuma smagumu, apstākļus, kādos tas izdarīts, kā arī darbinieka personiskās īpašības un līdzšinējo darbu.

Darba devējs var uzteikt darba līgumu, pamatojoties uz šā panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4. vai 5.punkta noteikumiem, ne vēlāk kā viena mēneša laikā no pārkāpuma atklāšanas dienas, neieskaitot darbinieka pārejošas darbnespējas laiku vai laiku, kad viņš ir bijis atvaļinājumā vai nav veicis darbu citu attaisnojošu iemeslu dēļ, bet ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas.

Pirms darba līguma uzteikšanas darba devējam ir pienākums noskaidrot, vai darbinieks ir darbinieku arodbiedrības biedrs.

Saskaņā ar Darba likuma 102.pantu uzteicot darba līgumu, darba devējam ir pienākums rakstveidā paziņot darbiniekam par tiem apstākļiem, kas ir darba līguma uzteikuma pamatā.

Saskaņā ar Darba likuma 103.panta pirmās daļas 2.punktu, ja darba koplīgumā vai darba līgumā nav noteikts garāks uzteikuma termiņš, darba devējam, uzteicot darba līgumu, jāievēro šādi termiņi 10 dienas — ja darba līgums tiek uzteikts šā likuma 101.panta pirmās daļas 1., 3. vai 5.punktā noteiktajos gadījumos;

Saskaņā ar Darba likuma 128.panta pirmo daļu atlaižot darbinieku no darba, visas naudas summas, kas viņam pienākas no darba devēja, izmaksājamas atlaišanas dienā. Ja darbinieks atlaišanas dienā nav veicis darbu, viņam pienākošās naudas summas izmaksā ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc tam, kad darbinieks pieprasījis aprēķinu.

Saskaņā ar Darba likuma 149.panta piekto daļu ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma atlīdzināšana naudā nav pieļaujama, izņemot gadījumus, kad darba tiesiskās attiecības tiek izbeigtas un darbinieks ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu nav izmantojis.

[11] Piemērojot iepriekš citētās tiesību normas un izvērtējot atbildētāja rīcībā esošos pierādījumus, atbildētājs ir secinājis, ka pieteicēja nodarbināja *A.T.* bez darba līguma noslēgšanas no 2004.gada 3.septembra līdz 2006.gada 14.jūlijam, uzteikusi *A.T.* darbu, neievērojot Darba likuma normas, kā arī to, ka *I.S.* 2006.gada janvārī tika nodarbināta ikgadējā atvaļinājuma laikā.

[12] Tiesa konstatē, ka pieteicējai var piemērot administratīvo atbildību saskaņā ar LAPK 41.panta pirmo daļu, ja ir pierādīts, ka tā nodarbināja *I.S.* viņas atvaļinājuma laikā, uzteica *A.T* darbu pārkāpjot Darba likumā noteikto kārtību un nav izmaksājusi viņam pienākošās naudas summas.

Savukārt administratīvo atbildību saskaņā ar LAPK 41.panta otro daļu pieteicējai var piemērot, ja ir pierādīts, ka tā nodarbināja *A.T.* rakstveidā nenoslēdzot darba līgumu.

[13] Noskaidrojot to, vai starp pieteicēju un *A.T.* pastāvēja darba tiesiskās attiecības, tiesa konstatē, ka pierādījumi, kas liecina par to, ka starp pieteicēju un *A.T.* pastāvēja darba tiesiskās attiecības ir:

1) *A.T.* iesniegums Valsts darba inspekcijai, kurā viņš norāda uz to, ka ir strādājis SIA „Dēli" no 2004.gada 3.septembra līdz iesnieguma iesniegšanas brīdim, kā arī norāda, ka starp viņu un SIA

„Dēli" rakstveidā nav noformēts darba līgums, viņam nav piešķirts atvaļinājums par nostrādāto 2005.gadu (lietas lapa 30);

2) *A.T.* iesniegumam pievienotie dežūru grafiki (lietas lapas 31-38);

3) pavadzīmes (lietas lapas 39-42);

4) *A.T.* iesniegums par atvaļinājuma piešķiršanu (lietas lapa 43);

5) 2005.gada 27.decembra administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē Nr.SR211937 (lietas lapa 122), ar kuru konstatēts, ka *A.T.* ir vadījis SIA „Dēli" piederošu transportlīdzekli Citroen Berlingo, */reģistrācijas numurs/*;

6) liecinieces *D.K.* tiesas sēdē sniegtās liecības.

Savukārt pierādījumi, kas liecina par to, ka starp pieteicēju un *A.T.* nepastāvēja darba tiesiskās attiecības ir:

1) liecinieku *J.P.*, *K.M.*, *D.L.*, *A.A.*, *O.D.*, *A.H.* un *A.Z.* tiesas sēdē sniegtās liecības;

2) pavadzīmes (lietas lapas 86-89).

[14] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, tiesa uzskata, ka ar tiem nav pierādīta darba tiesisko attiecību pastāvēšana starp pieteicēju un *A.T.*

Tiesa uzskata, ka *A.T.* iesniegtie darba dienu uzskaites grafiki nav vērtējami kā pierādījumi, jo šie dokumenti nav identificējami ar kādu konkrētu juridisko personu, tajos nav norādes, ka tie attiecas uz *A.T.* Pie tam *A.H.* noliedza, ka ir strādājis par dežurantu, bet paskaidroja, ka ir elektriķis un kādu laiku ir veicis šofera pienākumus. Tāpat *A.T.* iesniegtās pavadzīmes nav identificējamas kā SIA „Dēli" noformētas pavadzīmes, jo uz tām nav SIA „Dēli" rekvizītu. Savukārt *D.K.* liecības ir vērtējamas kritiski, jo starp *D.K.* un SIA „Dēli" bija izveidojusies konflikta situācija, kas *D.K.* liecības padara mazāk objektīvas. Savukārt *A.T.* liecības par to, ka viņš ir strādājis SIA „Dēli" no 2004.gada neapstiprina neviens cits lietā iegūts pierādījums. Tāpat arī tas fakts, ka *A.T.* ir vadījis SIA „Dēli" piederošu transportlīdzekli nepierāda darba tiesisko attiecību pastāvēšanu. Proti, kā noskaidrojās tiesas sēdē, tad SIA „Dēli" automašīnu *A.T* uzticēja *A.H.*

Tiesa augstāku ticamību piešķir pierādījumiem, kas liecina par to, ka starp pieteicēju un *A.T.* nav pastāvējušas darba tiesiskās attiecības. Visi tiesas sēdē nopratinātie liecinieki, tai skaitā arī tie, kas SIA „Dēli" vairs nestrādā (*K.M.*, *O.D.*, *A.A.*), apgalvoja, ka nepazīst *A.T.* un norādīja, ka viņš nekad nav strādājis SIA „Dēli" par šoferi. *J.P.* un *A.H.* apstiprināja faktu, ka viņi *A.T.* pazīst, bet noliedza, ka viņš būtu strādājis SIA „Dēli". Tiesa uzskata, ka minētās liecības ir ticamas, jo *A.T.* neko tuvāk par darba kārtību SIA „Dēli" paskaidrot nevarēja, nezināja, kurā degvielas uzpildes stacijā tiek uzpildīta degviela, nevarēja skaidri paskaidrot par pārvadātās preces nosūtīšanas un pieņemšanas kārtību.

[15] Ņemot vērā iepriekš secināto, tiesa uzskata, ka atbildētājs nepamatoti ir konstatējis darba tiesisko attiecību pastāvēšanu starp pieteicēju un *A.T.* Līdz ar to tiesa nekonstatē LAPK 41.panta pirmajā daļā un otrajā daļā noteikto administratīvā pārkāpuma sastāvu.

[16] Izvērtējot to, vai pieteicēja nodarbināja *I.S.* viņas atvaļinājuma laikā 2006.gada janvārī, tiesa konstatē, ka lietā ir SIA „Dēli" darba laika uzskaites tabele 2006.gada janvāra mēnesī (lietas lapa 46), no kuras ir redzams, ka *I.S.* ir strādājusi visu janvāra mēnesi un SIA „Dēli" atvaļinājumu aprēķinu un izmaksu saraksts Nr.1, no kura ir redzams, ka *I.S.* 2006.gada janvārī ir bijusi atvaļinājumā (lietas lapa 47).

I.S. aptaujas lapā Valsts darba inspekcijai nav norādījusi par to, ka 2006.gada janvārī ir strādājusi atvaļinājuma laikā (lietas lapa 45). Tiesas sēdē lieciniece *V.L.* liecināja, ka kļūdaini ir aizpildījusi darba laika uzskaites tabeli, kā arī norādīja, ka patiesībā *I.S.* atradās atvaļinājumā.

Izvērtējot iepriekš norādītos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā tiesa uzskata, ka ar tiem ir pierādīts, ka *I.S.* neveica darba pienākumus atvaļinājuma laikā. Tiesa augstāku ticamību piešķir *V.L.* tiesas sēdē sniegtajām liecībām, jo *I.S.* nav norādījusi Valsts darba inspekcijai, ka atvaļinājuma laikā ir strādājusi. Tāpat arī visi lecinieki tiesas sēdē norādīja, ka atvaļinājumā ir gājuši katru gadu un tā laikā nav strādājuši. Līdz ar to tiesai nav pamata neticēt liecinieku liecībām un uzskatīt, ka tieši attiecībā pret *I.S.* pieteicēja ir pieļāvusi citādu attieksmi. Pie tam vienīgais pierādījums, kas norāda uz to, ka *I.S.* 2006.gada janvārī ir strādājusi, ir Darba laika uzskaites tabele, kas pati par sevi nepierāda minēto faktu.

[17] Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa uzskata, ka ar lietas materiāliem nav pierādīts, ka SIA „Dēli" ir pārkāpusi Darba likuma 149.panta piekto daļu. Līdz ar to tiesa nekonstatē LAPK 41.panta pirmajā daļā noteikto administratīvā pārkāpuma sastāvu.

[18] Saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Savukārt saskaņā ar LAPK 286.panta pirmās daļas 3.punktu iestāde vai tiesa, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, atceļ lēmumu un izbeidz lietu.

Ievērojot to, ka pieteicējas darbībās nav LAPK 41.panta pirmajā un otrajā daļā noteiktā administratīvā pārkāpuma sastāva, Lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. pantu, 253.panta pirmo daļu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Dēli" pieteikumu par Valsts darba inspekcijas 2006. gada 18. oktobra lēmuma Nr.L-13-350-2006-020a atcelšanu.

Atcelt Valsts darba inspekcijas 2006. gada 18. oktobra lēmumu Nr.L-13-350-2006-020a ar tā pieņemšanas dienu un administratīvo lietu izbeigt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2009. gada 10. martā.

Tiesnese K.Kalvāne-Radziņa